

ח"כ מרדכי אלגרבל' בכה השבוע

מעל דוכן הכנסת, אבל בבית הוא

מצא נחמה בבישול ארוחה לשבת

כבר בדרך הביתה משחרר ח"כ אלגרבל' את העניבה. כשהוא מגיע לאשדוד הוא ממחר לעלות שבע קומות ולפשוט את בגדי העבודה, שהקים, מיפגת עודד.

החליפה המגוחצת והאלגנטית שלו, תוך דקות מעטות הוא כבר בבגדי אורח פשוט, מספר סיפורים לילדיו, מבשל דגים ברוטב מרוקאי חריף, ומארגן חוגי בית למיפגה החדשה

בשבוע שעבר עמד ח"כ מרדכי אלגרבל' על בימת הכנסת ונאם כשדמעות חונקות את גרונו. הוא ביקש מחברי הכנסת לפעול למענו אצל מיפגתו לשעבר, התנועה ה-דמוקרטית, כדי שנו לא תגוול ממנו את מקומו בוועדת החינוך. חבר הכנסת נמוך הקומה, שהגיע לכנסת אחרי שנות עבודה רבות במישרד החינוך, הצליח כמה ש-וותרים וגדולים ממנו לא הצליחו מעולם: חברי הכנסת סטו מאר-יותם הרגילה ואפילו, יש אומרים, התרגשו למראה האיכפתיות המר-קידו. הכנסת החליטה להעביר את בה שבה מתייחס חברי הכנסת לתפ-הדיון ולאפשר הצבעה בעניין.

יש אומרים כי הדבר נעשה שלא מאהבת מרדכי אלא משנאת נוף. המועמד לרשת את מקומו של איש-החינוך אלגרבל' בוועדה הוא ח"כ עקיבא נוף.

הח"כ הנרגש שב באותו ערב ל-ביתו וטיפל בשלושת ילדיו, מיכל, יהודה (אודי) ויובל בן השלוש כאילו ולא ארע דבר. הוא הכין ארוחת-ערב, עזר במיקלחת והקריא להם סיפורים. כששקט הבית הח-ליט גם אלגרבל' להרגע. הוא הת-יישב לפרוט על הפסנתר, תחביב שזנח בהודשי המאבק האחרונים. לפני שנרדם הספיק עוד לעבור על עיתוני הצהריים, לתכנן את יום המחרת. ולעין ביומנו של משה שרת.

ביום השישי בבוקר הוא ליווה את הילדים לבית-הספר ולגנון. אשתו ג'ורג'ט הלכה לבית-המר-קחת. "לפני שנתיים החלטנו ש-אסור לנו להיות תלויים במשכורת של הכנסת. אסור שמקור הפרנסה שלנו יהיה תלוי במצפון. אז אשתי שהיא בעלת תואר M.A. ברוק-חות שררה בית-מרקחת באשדוד, ועברנו להתגורר בעיר זו" מספר אלגרבל'. בדרך הביתה עבר ב-

נגינה מיזרחית

"הדבר שאני הכי אוהב זה פיר-טיס מרוקאים. הייתי רוצה ש-בתי הכנסת של הספרדים והאשכנזים יתאחדו, אבל בתנאי אחד, שהניגונים יישארו מיזרחיים!" לפני שנתיים התחילו הוא ובתו מיכל ללמוד לפרוט על פסנתר, בינתיים מיכל היא זו שמתקנת את השגיאות של אבא, כאשר הוא מתיישב בשעות הערב לגן על הפסנתר.

הקלפן

ח"כ מרדכי אלגרבל' ממונה על הכנת ארוחות השבת. הוא מכין דגים ברוטב מרוקאי חריף, חמין, ארטישוק ולפעמים גם קוסקוס. בשבת משוחררת אשתו מעבודת הבית, שאותו מבצע חברי הכנסת שזה עתה הכריז על הקמת מיפגה חדשה, מיפגת עודד. בשבת הוא מבקר בבית-הכנסת עם הילדים.

ומטפל בילדים. לגביו, השבת הוא יום המנוחה של אשתו.

בערב הוא קורא במישנה תורה לרמב"ם. בשבת בבוקר הוא מבקר בבית-הכנסת עם הילדים. הוא משי-תדל מאד שלא לעזוב את הבית עד צאת השבת, ואז שוב מתחיל שבוע עבודה פוליטי, בתנועת עודד ובכנסת, שבה לא החמיץ עדיין אף דיון, ומעולם לא נעדר מישיבות הוועדה שלו, ועדת החינוך.

הוויכוחים הפוליטיים מתחילים אצלו בבית. הוא נחשב יונה ואשתו לנץ. הוא מנסה למושך אותה ל-ציידו והוא משתדל להסביר לה ש-איך דרך אחרת מלבד, לתת צ'אנס לשלום.

בית-הספר וביקר תלמידים טעוני-טיפוח שעד לפני שלושה חודשים נהג להעביר להם שיעור באזרחות כל יום שישי.

לקראת הצהריים הוא חוזר לביתו והתייצב למישרה השנייה שלו - הכנת השבת. הוא בישל דגים ב-רוטב חריף וארטישוק, הכין חמין מרוקאי המבוסס על תפוחי-אדמה, ביצים ובשר. אלגרבל' נחשב מומי-חה לקוסקוס, שאותו הוא מבשל "רק כשנחה עליו הרוח".

כשמגיעים הילדים הוא מקבל אותם. הכל מחכים לג'ורג'ט, ויחד איתה אוכלים ארוחת-צהריים. מרגע זה ואילך מסיימת ג'ורג'ט את שבוע העבודה. מרדכי מדיח את הכלים

האשה מפרנסת

ג'ורג'ט אלגרבל' החליטה שהיא חייבת בקידום אישי וחייבת לנתק את התלות הכלכלית במשכורת חברת-כנסת של בעלה. היא שכרה בית-מרקחת באשדוד, שאותו היא מנהלת. "העיקר שמרדכי לא צריך לדאוג אם הממשלה של מנחם בגין תיפול או לא. פרנסה יש", היא אומרת.

הבעל מבשל

בניגוד לרבים מחבריו לכנסת שכל הקשר בינם לבין הבישול הוא באכילה בלבד, מתגאה אלגרבל' בתבשיליו. ובניגוד לגברים רבים שמצניעים את עזרתם במשק הבית אומר חברי הכנסת מסיעת היחיד: "גם לי וגם לאשתי מגיע להגשים שאיפות, לכן אני חייב לעזור לה כמה שיותר."